

Szerkesztői iroda:

Belmagyar-utca végén (Máriaffy-ház), a hová a lap szellemi részét megillető közlemények ezimzendők.

Az „Ellenzék” előfizetési díja:

Egész évre . . . 16 forint. Negyedévre . . . 4 forint.
Félre . . . 8 forint. Egy hónap . . . 1 ft 50 kr.

Egyes szám ára 5 krajczár.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Kiadó-hivatal:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög ezimtelőrtényi tér ára 4 krajczár. Gyűjtemény, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek.

Reklám sora 1 forint.

Bélyeg-illeték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora 5 forint.

Nyilttéri cikkek garmond sora után 20 kr. ázetandó.

Ipari szövetkezet.

A politikában beállott változás és az az általános szélsécsend mindinkább a társadalom megoldatlan problémái felé tereli a közfigyelmet. Egyfelől elveszett a politikai élet szenvedelmekkel telített küzdelmeinek az ingere és ez által felszabadult sok, a politikai küzdelemben obsorbeált erő. De másfelől az a remény is érezhető a társadalmi élet organizmusának liktetésében, a melyik a brutalitás uralmának megdől-tével természetesen fogta el a kebleket, keltve azokban egy jobb kor iránt erős bizakodásokat.

E változásnak tulajdonítjuk leg-alább részben azokat a mind intenzi-vebben nyilatkozó mozgalmakat is, a melyek az ipari érdekek fokozottabb felkarolását tűzték ki céljukul.

Nemrégén Kolozsvár iparosai körében is találkozunk egy ilyen mozgalommal. Egy szövetkezet létesítését vet-ték célba iparos polgártársaink és ha netán találkoztunk is némi alakatlan-sággal a formában és valamelyes tájé-kozatlansággal a lényegben: mégis el-tagadhatlan és a mozgalom megindí-tóinak csak elismerést biztosító tény marad, hogy évek hosszú sora óta először találkoztunk végre iparos pol-gártársaink ez actiójában egy olyan mozgalommal, a mely egyebek között abban is ellát az ipari mozgalmak ed-digi chablonjaitól, hogy minél keveseb-bet tüntet fel a szereplési viszketeg nyavalyájából és a csak saját egyéni haszna gyarapítására ügyelő rebach-szellem egyoldalúságából, a melyek el-eddig meglehetősen kirívóan domináltak az u. n. iparos mozgalmaknál.

Hogy ezek a faktörök hová vezet-tek, azt sok tekintetben igen keserű-en, de jellemzetes igazsággal fejezte ki épen a városunkban legujabban meg-indult mozgalom.

Avagy szabad-e szemet hunynunk az előtt az ép oly érdekes, mint ter-mészetes jelenség előtt, hogy azt a mozgalmat teljesen az u. n. kis ipa-rosok indították meg, és hogy abbana nagy iparosok neve alatt megkülönböz-tetett bizonyos körök iránt érzett animosítás érezhetően kifejezésre talált ?!

Persze az érintett köröknek nem esik jól ez a recriminatio. De vajjon lehe-e tagadni, hogy Kolozsvár ipari életének eddigi vezetői közül egyik sem teljesítette a magára vállalt fel-adatot azzal az öntudatossággal és ön-

zetlenséggel, a mely nélkül a különben is könnyen támadható ellentéteknek feltétlenül ki kelle élesedniök ?

Pedig az iparos társadalom önfel-áldozása egyik tényező irányában sem fukarkodott. És azért az iparkamara még is hova-tovább bürokratikus szerüvé vált, mely nélkülözle az élő organismus ele-ven liktetését.

Az ipari hitelszövetkezet teljes mér-tékben nyereszkesedő vállalatá fejlődött ki. Az iparos egylet szellemi életében pangás állott be. Az ipartestület pedig megindult a felé az út felé, a melyen az önkormányzati erők működésébe fű-zött reményeket egymás után sorvaszt-gatja el a lelketlen realismus póra.

Mindezzel szemben a kis iparosok mozgalma a maga kiformátlanóságában a természetes reakciót képviseli. Egyes nyilvánulásaiban talán darabos is, de, mint helytelen irányban fejlődött: elő-zmények következménye, igen becses tanuság-levő. Azért tessék azt minden eshetőségeivel egygyütt jól megfigyelni és ne tessék kicsinyíteni, ignorálni.

Hisz nem lehet kicsinyíteni és igno-rálni az okokat sem, a melyek oko-zatául az a ne talán még alakatlan és ezért némelyek szemében a komolysá-got is nélkülöző mozgalom jelent-kezik.

Az ipari érdekek fokozottabb felö-lelése mostinkább, mint valaha, a nem-zeti létérdek színvonalára emelkedett feladat. Megoldása csak az összes erők egygyütttes munkájával remélhető. Meg-oldatlan hagyása egy jelentőségi egy gazdasági Szedánnal.

A megoldás irányára pedig reá-mutat az az igazság, hogy a házat is alulról építik. Ezért kell ápolni, istá-polni, megerősíteni a kis iparos ele-met, a melyen a jövő Magyarország gazdasági élete, mint fundamentumon nyugoszik.

Dr.

Politikai hírek.

Reformálják a katonai büntető perrendtartást? Bécsből kapjuk ez érte-sítést, hogy azokra a panaszkokra vonatkozó-lag, a melyek a katonai perrendtartás rég vajudó reformjának késéséről szólanak, a N. W. Tagblatti-nak hadbíróági körökből azt írják, hogy a késedelmezésben a hadbíróági hatóságok egyáltalában nem hibásak(?). A katonai perrendtartás reformjához nemcsak a közös hadügyminiszteriumnak, hanem az

osztrák és magyar honvédségi és igazság-ügyi miniszteriumnak is van hozzászólása és a reformot mindezek hozzájárulásával kell tervezni és csak azután lehet alkotmá-nyos elintézés alá bocsátani. A reform mind-azonáltal ma (?) már abban a stádiumban van, hogy annak elkészítése belátható időn belül várható. (Majd meglátjuk.)

Európai uralkodók a párisi kiál-lításon. Párisi politikai körökben azt beszé-lik, hogy olasz kormány bizalmasan az olasz királyi párnak a párisi világkiállításon jövő évben teendő látogatása ügyében tárgyal a francia kormányval. Ez alkalommal szóba került egy, állítólag a cszártól eredő eszme, hogy az összes európai uralkodók egyidejűleg jelenjenek meg a kiállításon Párisban, hogy ezáltal a hágai békeeszme mintegy újból tes-tet öltön.

Támadás a magyar álla-miság ellen.

A nagyszabasi oláh újságok s főképpen Univers újabb cikkekelyben támadnak a magyar államiság ellen. Most is mint eddig a legnagyobb vakság tükröződik le az írá-saikban.

Egyebek közt az Univers így idétlen-kezik:

Mint az állami költségvetésből ismeretes, a vallás és közoktatásügyi kormány a többi felekezetekkel együtt az oláh gör. hath. egy-ház szűkebb ellátásu papságának segélyezé-sére is évenként bizonyos összeget bocsát az egyházmegyei főpásztorok rendelkezésére, nevezetesen a balázsfalvi érsek kezéhez évi 25.830 frtot juttatott. Megtörtént azonban, hogy különösen ennek a főpásztornak, vala-mint a nagyváradi és az aradi gör. kath. püspöknek jóghatósága alá tartozó egyház-megyékből oly papok is részesültek ily állami segélyben, a kik nemesak titokban, ha-nem egész nyíltan propagandát csináltak Lucaciu dákorkorán fölforogató eszméinek. Minthogy pedig az oláh gör. hath. főpászto-r csak utólag számoltak el az államsegély kiosztásáról és így csak későn jutott a kor-mány tudomására, hogy kik részesültek benne, nagyon természetesen kell találni, hogy a jövőre nézve oly módozatokról kellett gon-doskodni, melyek az állami segély terméze-tének s céljának megóvását képesek biz-tosítani.

Szükségessé tette azt a másik körü-lmény is. Nevezetesen a kormány tudomására jutott, hogy a lelkészek fölsegítésére adott állami pénz nem jutott teljesen az illető se-gélyezett kezébe, hanem az egyházi hatóság a legkülönbözőbb czimokon levonásokat esz-

közölt kiutalt a segélyösszegekből a lelkészek rovására.

Ily körülmények között, a kormány kö-telessége lett volna, hogy az állami segélye-zés kiosztásának módját gyökeresen refor-málja.

Ez az intézkedés, mely a segélyre szo-rult lelkészek érdekét volt hivatva biztosítani, nem találkozott nehézségekkel a szamosuj-vári és aradi gör. kath. egyházmegyei ható-ság részéről; annál nagyobb lármát csaptak miatta Balázsfalván. Mihályi, balázsfalvi gör. kath. érsek félhivatalos lapja, az Unirka, ab-ban „új bilincseket” látott, kijelentvén, hogy az oláh görög-katholikus papok most meg-alázottak rabszolgák, mint az erdélyi kálvi-nista fejedelmek alatt voltak.“

A balázsfalvi görög-katholikus konzisz-tórium is sietett félre verni a harangot. Mint ugyanis az említett lap jelenti, körrendeletet intézet az érsekség összes papjaihoz, a mely-ben bejelenti, hogy a fentemlített láttamozás miatt az idén nem osztja ki az államsegélyt, ámbár fölvetta már a 25.830 frtnyi összeget, hanem még ez év folyamán érsekségi zsinat-tól hív össze, hogy a papság maga döntsön ebben az ügyben.

E nagyszabasi Tribuna is beállott kolom-posnak az így előkészített tüntetés szervezé-sében. Azt írja ugyanis, hogy a zsinat nem fogja földadni a román görög-kath. egyház önállóságát, hanem egyhangulag vissza fogja utasítani az állami segélyt.

Látványl mindenből, hogy itt oly de-monstráció készül a magyar állam ellen, minőre az oláh görög-kath. egyház eddig so-ha sem mert vetemedni. Mindez pedig a szol-gabírói láttamozás miatt!

Petőfi-ünnep.

A segesvári Petőfi-ünnepen a képvise-lőházat Tullian Béla alelnökkel élükön, a következő országgyűlési képviselők fogják képviselni: Zeyk Gábor, Török Bertalan, gr. Teleky Domokos, Kobek István, Bély László, Illés Bálint, Müllek Lajos, Madarász József, Lázár György, dr. Komlós Ferencz, Frey Ferencz, Rátkay László, Barabás Béla, Ló-nyay Sándor, s a nemzetiségiék közül két száz képviselő, Pildner Ferencz és Trause-henfels Emil is részt vesz a Petőfi-ünnepen. S végül a néppárt két tagja, Farkas József és dr. Major Ferencz is jelentkeztek ma az ünnepen való részvételle.

Érdekes, hogy Jókainak ez alkalomra írt Apotheosis-át eddigelé az országból szá-z-harezminezöt helyről kérték el.

A segesvári Petőfi-ünnepre az orszá-gos magyar színészegyesület is küld depu-tációt, a mely a fejéregyházi honvéd-sírra

diszes koszorút helyez. Az egyesület küldött-ségének tagjai: Molnár László elnök, Róna-szék Gyusztáv alelnök, Mészáros Kálmán központi iroda-igazgató és Vedress Gyula egyesületi titkár. A sírnál Molnár László mond rövid beszédet.

Az egyetemi ifjuság az ország minden részében rendezendő ünnepségeken részt fog venni. A Segesvároft tartandó ünnepélyekre Budapestről megye le az ifjuság. Ketten szo-noklatot fognak tartani. A síremléknél Wetzel György tart beszédet, a szoborra pedig be-széd kíséretében Mandel Sándor helyez di-szes babékoszorut. A budapesti Petőfi-szo-bor előtt Bénárd Ákos tart szavazatot. A ha-zafias szövetségnek az új városházán tar-tandó díszgyűlésre a bizottság szintén szó-nokot fog küldeni.

Petőfi költeményeinek tudvalevőleg van egy lírai gyöngye: a három versszakú „Al-kony” (1847-ből), melynek kezdetében Diós-győr van megnevezve és a melynek melan-cholikus hangulatához Mészöly Géza rajzolt képet az „Athenaeum”-tól kiadott illusztrált gyűjtemény számára. Maga Petőfi írta meg Uti leveleinek második sorozatában, milyen költői hatást tett rá a diósgyőri váromladék, a sziklás, zuhatagos, zöldszin tavu hátori völgy.

— Az ember — ugymond — azt gon-dolja, hogy legalább is Helvéciában van.

Vadnay Károly, Miskolc város volt országgyűlési képviselője, a ki ma is élen-ken emlékezik ama szép nyári napra, 1847. július 8-ára, melyet Petőfi Miskolcra és a diósgyőri Hámorban töltött. Ő egy ottani keszkestősséggel közölte a részletesebb ada-tokat, melyeket most jődszerű közlétemmi.

Petőfi „boldog utja” közben nézett be Miskolcra, mikor a fővárosból Erdőre ment, leendő nejehez, kit annyi szép énekekben meg-öröklített. Vadnay Rudolf, a mai esonyrádi főispán atyja hozta hozta őt Gömörből Miskolcra a Tompa Mihály bejei lelkészlakából. Közben egy éjszakát Sajó-Kazán töltött a Vadnay-testvérek szüleinek házában. Miskol-czon Vadnay Miksa, akkor borsodmegyei szolgabíró a következő évben a szirma-bes-senyői kerület legelső orsz. képviselője s a nemzeti kormány biztos volt s nagyon sze-rette az irókat és költőket. A városház-tér-nek akkor Vadnay Gábor-féle emeletes háza földszintén lakott. Oda szállt a költő és oda gyűltek tiszteletére a miskolci fiatalok.

Ebédre az uri kaszinóba vitték, mely a főpolgármester mai háza helyén volt. Jó konyhát tartott benne a vendéglős, egy ere-deti ember, kit Spirának neveztek, különben Gergely Spiridon volt a neve. Délután volt számos kocsi-val a kívándorlás Hámorba. Az első kocsi-ban ült a költő Vadnay Miksával és ennek 15 éves öccsével Károlyival. A

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1899. Július 22.

A dicsőség bajjal jár!...

Írta: Fáy Szeréna.

Gyermekeköröm legedesebb emlékei a „hírs város” Kecske-méthez fűznek.

Idé vonultunk meg jó édes anyámmal nemsokára azután, hogy behantoltuk azt a birt, mely a mi kis világunk boldogságát fedte be — az én édes jó apámat.

Én voltam az ő „enfent gaité”-je — az ő kis „kuli muczi”-ja és rajtam is ragadt ez az ő becéző szólítása nagy darab ideig.

Ez a kis „kuli muczi” csak szomorú gyerekleányka volt, ki alig-alig tudta meg-érteni iskolapajtásai édes, gondatlan gyer-mekkörömet, hisz oly korán érte szívét ez a nagy csapás.

Egyszer azonban csak megkönyörült a végzet rajtam — a nagy szakállú Schwarz Abris személyében, ki átjött hozzánk és hírül hozta, hogy vendéglőjében gyermekelődást rendez Egy bácsi jótékony célra.

Tudtam, hogy a hír nekem szílt főleg és ez büszkeséggel töltött el, — mert mö-göttem nagy-nagy „művészmul” volt és így biztosra vettem, hogy neküm nem lesz színház.

Be is toppant nemsokára Egy bácsi és kedves „bukkedli”-k közt mondta el a mamának, hogy „kuli muczi”-t engedje át a jótékony célra hőszerelemnek, mert más-

ként nem lesz gyermekelődás Kecske-mét városában.

Az édes mama bizony nagyon aggodó areczsal fogadta a beszédet és csak lassan-lassan engedett szigorúságából, mert Egy bácsi ékesen szónokolt és elmondta, hogy én, ki már Feleki bácsiéknál „szerepeltem” és Griseldisben, Noé bárkájában és a Szigetvári vértanúkban oly „fenséges” sikerrel adtam az angalkát és holmi verekedő kis amazont, biztosan megállok Mudli ur sze-repét is „A dicsőség bajjal jár” cz. kis fran-czia játékban.

Felragyogott a szemem, hevesen vert szívem és boldog voltam, mint a madár, midőn végre megkaptuk az engedélyt a mamai forumtól . . .

„Ismét színészesdit játszani”, — ettől a gondolatától azonnal csordultig lett a szí-veim a boldogságtól és úgy éreztem, hogy egész világnak tudnék ez érzelméből adni és nekem mégis maradna sok, nagyon sok. Láttam magam újra hóféhér kis lengő viga-nóban, a kissé kivágott, kurta ujjú lajbliban, leeresztett hajamban myrtus koszorúval, ke-zemben rengő lilionszállal . . . aztán a kis félzipőcske rózsaszínű allaszából, egy bájos kis csokorral díszítve, milyen szép is volt mindez . . .

Láttam aztán magyar leánykás ruhámat, hosszú fonott hajamban a szép nemzeti színi selyem másliával, kezemben pedig egy való-ságos karddal, mely támadó és védő eszkö-zőm volt! Mily szép volt azokat a hősi sza-vakat elszavalni — a támadókra rantani és végre is legyőzve . . . meghalni! — Azaz,

ez csak szép lett volna, ha engedtem volna magam bárki fiától legyőzteni és ha respec-táltam volna a szerző bácsi utasításait!

Mert kérem, az elhatározó pillanatban felülkerekedett bennem a dacz és önvédelem ösztöne, a büszkeség és valami hűség vagy ambíció fele és én döngtettem el az „ellen-ségemet” — de oly alaposan, hogy a magam részéről kétségem kívül csatát nyertem a törökök és a kulisszák mögé üldözve, sarokba szorítottam mindaddig, míg a szörnyűkődő rendező ki nem szabadította kezeim közül szegényt és így megmentette a történelmi hűséget.

Igen ám, de itt valami fiuszerep jut ki nekem! Jó Istenkém, bajos lesz azt játszana-m, gondoltam magamban és egy pillanatra el is szomorodtam.

Egri bácsi, kinek előbb a nyakába csim-paszkodtam örömben, észrevette a válto-zást és kíváncsian kérdezte, hogy: Nos kis „kuli muczi”, miért lett oly hirtelen szo-moru? . . .

— Jaj, kedves rendező bácsi — mon-dám, — nem tudok én fiut játszani?

— Miért?! . . . kap szép kis francia fiuruhát . . .

— Nem kell — daczoskodtam én, — mert ki nem állhatom a fiukat!

— Talán bántották a kis kuli muczit?!

— Engem?! No csak az kéne! A né-német bántják és csak nem rég is egyik ka-masz az utcán megpiszkálta tollal a nya-kát? . . .

— Nos aztán?! . . .

— Nos, csak nem engedem az én ked-

ves nénémet. Visszafordultam és úgy elver-tem a legényt, hogy utcahosszat sírva sza-lat a mamájához . . .

— No, ez pompás, felséges, — mondja Egy bácsi jóízű nevetéssel — akkor épen magácskáknak való a Mudli szerep, mert eb-ben is hőiesen kell megvédeni a kiválasztott-ját és végre ölle fogva elrabolni!

— Ej-haj! Ez pompás lesz! De ki lesz az én kis hölgyem?

— Nos hát, ajánlom az én nénémet, a ki nagyon ügyes kis leány, hadd mutassam meg a fiuknak, kik az/ta az utcán esopor-tosan reám lesnek, hogy „férfiúi” becsületen ejtett esorbát — rajtam megkísérüljék — hogy még a szinpadon is megvédem őt és úgy „elemelem”, hogy elmegy a bátorságuk velem összetűzni.

Néném, ki eddig félénken vonult meg a mama mögött — most olyan diadalérettel lépett előre, mintha legalább is överte volna meg a fiuszereget, mely fellépése után a ren-dező bácsi elfogadta őt színésznőnek.

Prímadonnának éreztem magam és fel-tételeket kötöttem ki azon szándékkal, hogy ha nem fogadja el Egy bácsi azokat, ugy én daczolni fogok.

De Egy bácsi mindent elfogadott — még azt is, hogy a beérkező narancsokat én osztom szét a társulatnak és minden czukros mandula az enyém lesz a honorárium fejében.

Egyetlen czukros mandula megtagadása és fucsos a színháznak!

A bácsi nem ellenkezett és így meglelt az előadás „eddig soha utól nem ért” siker-rel és betelt az én boldogságom netovábbja . . .

Csakhogy! . . .

Másnap mentünk iskolába mi művés-znők és vittük vajás kenyérünket a kosárká-ban — gyanútlanul és a leccékben ez egy-szer olyan tanulatlan, miként a tenger síma tükre.

Drukkoltunk tehát nagyon a dicsőség után és a rossz diákok segítő Istenére bízunk sorsunkat.

Számtan volt az első óra, az a kiálha-tatlan számadás, melynek minden porcziká-jával örökké harczi lábón álltunk mind a ketten.

Nagy félénken ültünk a helyünkre és a kit legelőször kiszólít a mi kegyetlen tanítónk, Német bácsi — az én voltam, kitől nem kívánt egyebet, minthogy én szorozzak meg két csunya, kimondhatatlan törtszámot egymással.

De kérem, hogy cselekedjem én meg az illet, mikor máskor sem érttettem hozzá, hát még ma, ilyen est után, onnyi dicsősé-ges szép óra után.

Csak álltam az előtt az elkenyszerült két szám előtt és félénken pislantottam Né-met bécsi haragos-jóságos szeméibe.

Szégyeltem magam, ilyen kudarez érje az első diákok és összeszorult szívem, kisik-lott kezemből a kréta és össze-vissza porló-dott előttem a világ.

— Ah, hát így vagyunk, derék leány-kám? Jóbb lett volna a szorász szabályait átnézni, mint hőködni — jeles Mudli ur!

Az osztály elnevette magát, én pedig egy rettenetes haragos pillantást vetettem kintözóra és megszegyenitőmre. Végtelen

háromi korezmában vigan folyt a mulatás, de a költő, ki csendes, merengő, mert szerelmes volt, inkább kívánt mulatni a természettel, mint a poharozókkal, kik hiába kínálgatták, kereken kijelenté, hogy ő ugyan Csokonay példájára irt bordalt eleget, de különben nagyon mértékletes borivó. Ment inkább nézni a koresma melletti kis cseppköves barlangot s utóbb a tavat, melyet, ahol legszelebb, balközzel átúszott, míg a többiek nem bírták; kedvére volt, hogy ebben is első lett a többi közt. Este hazamenet a kocsit megállítatá a diósgyőri vármom előtt és merengve nézte. Akkor támadhatott agyában az Alkony verse. Miskolcon írta le azt a mostani Szeremley-féle ház földszintjén, az említett lakás udvari szobájában. Másnap elutazott. Az akkori miskolczikra sokáig emlékezetes az a nap, melyet Petőfi Miskolcon és vidékén töltött.

Kedves székely atyafiak!

Ötven éve lesz július 31-ikén, hogy a segesvári mezőn a zsarnokság hadai letiporték a magyar szabadság seregét, lobogóját, költőjét.

Szabadságunk visszatért, lobogónk a honvéd siron magasán leng, csak Petőfit nem találjuk sehol — sehol. Árva lett a nép: elvesztette dalnokát, a ki által érzett, szólott, zengett.

Julius 30-án, vasárnap emlékünnepet ül a magyar.

Hőseink, Petőfinek vértanúsága ötven évének határan nagyságuk előtt ünnepelesen hódol és poraikra zokogva borul a nemzet.

Jertek székelyek! Jertek! Julius 30-ikán az elveszett csata mezején mi is hajtsuk meg térdeinket, hullassuk könnyeinket, hisz meghalt testvéreink, tört reményeink nyugosznak ott.

E megszentelt fájdalom egyesítsen magyar testvéreinkkel e hazán és a szabadságban! Ujból és örökre!

A kinek a szíve betelt hazaszeretettel, jöjjön kezében virággal: hintse azt a hősök sírjára, a költő szobrára!

„Talpra magyar, hi a haza!”

Ugron Gábor, Soó Rezső,
b. elnök. b. jegyző.

Tudnivalók:

A kinek lova, szekere van, az jöjjön szekérével július 30-án Fejéregyházra. Indulunk Keresztur fő-utczájáról reggel félnyolczkor.

Bizottságunk Udvarhelyről reggeli 5 órától 6-ig három külövonatot, Kereszturól egy vonatot reggel 6 órakor indít. Gyermekek nem vitetnek, mert a nagy sokadalomba nem valók.

Mindenki hozzon magával ételt, italt és ha van, nemzeti lobogót és sok mezei virágot.

A ki a vonatról Fejéregyházán leszáll, az gyalog mehet csak Segešvárra és pedig négyes sorban az állami iskola udvarára. A hol költők és szónokok a székelyeknek külön ünnepélyt rendeznek, mert a Petőfi-szobornál kevés a hely és a nép nem látna, nem hallana eleget. Ezen ünnepély végén a székelység négyes sorban, zenezőval felvonul, hogy virágait Petőfi szobrához letegye.

Segešvárról délután 3 órakor az első, 5 órakor az utolsó vonat indul haza.

fájdalom töltött el, mely csak fokozódott, midőn Német bácsi gunyosan odaszólt némémnek, hogy no Mudliné urhölgy, segítse ki az urát!

Csak ez kellett még! Mudliné még annyit sem tudott ezekről a tört számokról, mint jó magam, azért is védelmére keltem és azt mondtam:

— Kérem, ma ő sem tudja a leczkét, de azért ne gunyoljon minket, hanem büntessen meg, ha vétettünk.

Annyi önérzettel mondtam ezt, hogy Német ur meghatatóságban rögtön ránk diktálta a büntetést: százszor tessék leírni a mondatot: „a dicsőség bajjal jár”, mert nekem nem jelentették be a dicső szereplést.

Le voltam sujtva és hazaérve olyan sirós duettet rendeztünk nénémnel, mint jó régen nem, de azért csak sehogy sem akartam leírni a büntetést és így kiszámítatlan malheurökbe keveredtem volna, ha jó néném le nem kaparja helyettem is a száz mondatot.

Első keserűségem a színéspályán itt ért el és a jó végzet egyes kedves pályatársak és körülmények alakjában egyaránt gondoskodott arról, hogy ne legyen az utolsó nehézség, szép pályámon, melyre anyai rajongással léptem később... Az igaz, hogy azóta nem százszor, de ezerszer átírtam azt a büntető mondatot egész kéjében egész keservében: hogy a dicsőség mennyi bajjal, bánattal jár!

Vigyázzatok a székely becsületre, legyen rend bekesség, hogy újból elmondhassa a világ:

„Nem fajult el még a székely vér,
Minden cseppje drága gyöngyöt ér.”

IRODALOM.

Kolozsvári Lapok legújabb száma Kőváry Lászlóval foglalkozik vezető cikkében. Népies elbeszélést írt bele Sebesi Samu: „A fonóban.” Pulszky Károlyról Téglás Gábor írt cikket. Versek írtak: Marton Manó, Boér Miklós, Seprődi János, S. Nagy Domokos. A lapot Irodalom, Színház és Hétről-hétre rovatok teszik érdekessé. Mutatvány számot bárkinek ingyen küld a lap kiadó-hivatata.

SZINHÁZ.

Szerencsétlenség a nagyváradi szinkörben.

— Távirati tudósítás. —

A nagyváradi szinkörben tegnap este nagy izgatottságot keltő baleset történt.

Varney „Utazás egy apa körül” című operettjének premierje volt.

Az első kép végén Francine lóháton énekel, mialatt görögűtüz fenyvesíti a színpadot.

A görögűtűztől a ló megvadult, ágaskodni kezdett, s Székely Irént levette a hátáról.

Ezután nekirohant a körülötte állóknak és több színészt erősen összerugdosott.

A függőnyt hirtelen leeresztették, de a nagy riadalomban, a mint a szereplők a színpadról menekülni igyekeztek Fehérváry Mariska és Sz. Holló Etl balettszoknyájára meggyúlt a görögűtűztől, közülök az utóbbi mellén és karján erős égési sebeket szenvedett.

Kisebb égési sebeket szenvedett Stadler, színházi táncmester és Ramming, színházi fodrász.

Szerencse, hogy a közönség a függőny hirtelen leocsátása után törtétekről nem tudott semmit, mert kiszámíthatatlan szerencsétlenség történetett volna.

A zsufolt színházban a közönség rémülete ugy is óriási volt, mindenki rohanva távozott az ajtó felé, a tolongásban egy nő elájult.

Az előadás mégis folytatták, természetesen csak hosszú szünet után.

Krecsányi bucsuja. Krecsányi Ignác kitűnően szervezett szintársulata a hó 19-én végezte be ez évi nyári saionját Marosvásárhelyen. Bucsuelőadásul Rigoletto című 4 felvonásos ismert opera került színpadra, mely alkalomra a közönség majdnem teljesen megtöltötte a színházat. Általában a társulata legutolsó 8—10 előadását szép érdeklődés kísérte, mintha mindenki igyekezett volna eloszlatni a fölmerült differenttiákat s elnyomni a bizonyos helyről következetesen szított érzést, hadd gondolhassanak kedves

emlékkel a mi székely fővárosunkra a messzi távolból színészeink. Az utolsó előadások majdnem mindenikén volt valami kedves tündetés. Tüvölgyi Margit, Ámon Margit, Andai Blanka, Hahnel Aranka ezüstkoszorukat s egész rakás virágkosarat és csokrot kaptak s kijutott a tapsból minden este nekik és női és férfi tagtársaiknak bőven. Az igazgató érdemét a bucsuelőadáson ismerte el a színpártoló-egylet és a közönség. Az első és második felvonás között Mikó Árpád főispán színpártoló-egyleti elnök vezetése alatt nagyobb bizottság ment a színpadra s a főispán szép szavakban fejezte ki az egylet és közönség elismerését az igazgató és kitűnő társulata iránt, mely után cserkoszorúval tüntették ki az elismerés jelölül. A beszédre Krecsányi igazgató mondott megható köszönetet, azzal bucsuzva el a közönségtől: a boldog viszontlátásra. Az előadás végén 4-szer hívták lámpák el a derék direktort. A társulat 20-án este utazott el új állomáshelyére: H.-M.-Vásárhelyre. A távozókat egész sereg jóbarát kísérte ki a vasuti indóházhoz s alig volt vége a barátságos bucsuzásnak.

A közuti vasut és a rendőrség.

Előre kijelentem, hogy sem a kolozsvári rendőrséggel, sem pedig a közuti vasutal semmi összeköttetésben nem állók; de szeretem az igazságot.

Kolozsvárnak egyik specialitása az, hogy ha kell, ha nem, ittjük a rendőrséget. Nem történhetik nálunk semmi baj, szerencsétlenség, hogy azért ne a rendőrséget tegyük felőssé. Nem mondom, hogy rendőrségünk tökéletes, tudom, hogy vannak talán itt ott mulasztásai is, de uram isten, hol nincsenek? Azonban vegyük tekintetbe, hogy rendőrségünk közegeinket, ha vannak is jogi vagy gazdasági ismeretei is, nincs — mert nem is lehet — szakszerű rendőri kiképzésük. Gondoskodott-e a város arról, hogy egyik vagy másik fiatal embert, nem mondom a párisi, londoni, bécsi; de legalább a budapesti rendőrségnél egy két évig igyekezett volna kiképeztetni? Szó sincs róla. Annnyit tudnak, a mennyit saját gyakorlatuk alapján elsajátíthattak. De valljuk meg az igazat, hogy bizony fizetjük is csak olyan, hogy azért nagy szakképzettséget követelnünk tőlük nem lehet. Egy alkaptány megöszül az ezerkétszáz frt fizetése mellett, a mely öszszeg egy kolozsvári családnak arra is alig elég, hogy a szó szoros értelmében ne éhezzenek. Midőn a kolozsvári rendőrséget szídják, mindig eszembe jut az a drasztikus adoma, a melyben a katona Mária Teréziának, ha komiszul is, de oly taláiban visszafelélt.

En igazán nagyon csudálkozom, hogy a kolozsvári közönség, hogy nem szídjá a rendőrséget a mostani folytonos esőzések miatt. Epen oly joggal tehetné pedig azt is, mint a hogy felelőssé teszi a közuti vasutnál törtétt szerencsétlenségeikért.

Más kérdés, hogy helyes volt-e a közuti vasut engedélyezése a város részéről. De hát ebben a rendőrségnek semmi része sem volt.

Mit tehet most már a rendőrség? No de mégis adok egy tanácsot Deák Pál főkapitány barátomnak.

Üljön föl lóra alkaptányaiával együtt és vegyenek mindnyájan kezükbe egy-egy mentőhálót és így lovagoljanak a mozdony előtt. Azonban tekintsenek folyton hátrafelé is, nehogy vagy egy boldogtalan szolgáló még így is a gép alá ténferogjen.

Igaz, volt már néhány szerencsétlenség, de azok közül alig egy pár esetenl lehetett a vasut személyzetét hibáztatni. Az utóbbi időkben megtesznek ők mindent, a vonat

a többiek mind teljesen hiábavalók lettek számomra. Most jöjj velem és járjuk körül a házat. Azt lehet mondani rá, hogy ez a ház a művészet muzeuma. E falak között becses régi képeket, porcellánokat és régi ezüstököt fogsz találni. Anyi buhl és marquetry van itten, hogy a vidéken az uri házak felét bőven el lehetne látni velük. Nekem ugy tetszik, hogy ezek az Ardeanok abban találták a mulatásukat, hogy csudarakatárukat szaporítsák. A háznak minden szeglete és zögegeza tele van velük. Azt mondják, hogy a mi régi porcellán-gyűjteményünk a legszebb és értékesebb az egész országban. A mi a régi könyveket és kéziratokat illeti, te látni fogod azoknak a számát és méltányolni fogod azoknak az értékét. De mi hasznát vehetem én mindazoknak?

— Ugyanazt, a mit mások — válaszolá Gábriel.

— Ah, nem. — mondá Cyril, mely sohajjal.

Azonban, ugy tekintem Barton apátságát, mint drága kincsek tárházát, — folytatá Gábriel, te látni fogod, hogy csupán a remek művekre egy vagyont költöttek.

Keresztül mentek a szobákban és ámbár Gábriel sokat hallott azoknak a tartalmáról, nem győzte csudálni azokat a miket látott. Midőn a könyvtárba érkeztek, az értékes könyvek ezreit látva Gábriel Cyrilhez fordult.

— És te mind ezekkel nem vagy boldog? — mondá.

— Nem, — volt a szomorú válasz. Mind ez nagyon szép, de az én boldogságomhoz semmit sem ad.

— Az enyémhez adna, — mondá Gábriel; ki tudnék ennél könyvtárnál valami jobbat kívánni magamnak.

— Bár neked adhatnám éppen így, a

szabályos, megszabott menetelétől kezdve a folytonos harangozásig. S ha mégis történik baj, nem igazságos a vád, a mely őket éri. Ez állítás mellett sokat bizonyít az is, hogy a szerencsétlenül jártak majdnem mindenike a nép alsó rétegéből való, ügyetlen, bamba egyének voltak, a kik saját maguk voltak okai szerencsétlenségüknek.

Nem egyszer látok gyerkőczöket csupa pajkosságból keresztül futni a mozdony előtt. Egy botlás s ott a baj, s akkor ismét a szegény vasut alkalmazottjai és a rendőrség a hibás.

Tehát, kapitány urak, elő a mentőhálók! s üljenek lóra, mert különben kiporolják a hátukat.

H. B.

Leánygimnázisták.

Egy orvos kimutatta, hogy a leánygimnázisták fele ideges. A másik fele pedig csak azért nem ideges, mert előbb azzá kell lennie.

ELŐSZÓ.

Az alkonyuló századot sok mindenféléről szokták nevezni. Talán sohasem fődöztek föl annyi bacilust, mint éppen e ezenneműmben, mely valószínűleg idült fertőzésben pusztul el. Tudós orvosaink és a külföldi khirurgusok egyre csak azon török kopaszodó fejeiket, mely bacillus nincs eddigelé föltalálva s különösen mely „leki bacillus” ismeretlen még a szenvedő emberiség előtt. A legújabb bacillus — bár azt külön néven nem nevezték a jeles orvos — a leánygimnázista-bacillus.

MÉG EGY ELŐSZÓ.

Ki mondható idegesnek? Akinek idegei vannak. A leánygimnázistáknak vannak-e idegei? Igen. Tehát idegesek. S ha idegesek, ezt okvetlen statisztikába kell venni. Ebből kitétnék, hogy száz leány közül ötven ideghajban szenved. Ezelőtt nem szenvedett benne? Igen, csak hogy akkor még nem járt leánygimnáziumba. Most, hogy odajár, természetesen az iskola teszi idegessé. Amit eddig nem tudtak megfejtetni, most nyilvánvalóvá lesz. Ha valaki ideges és nem tudja miért, menjen egyszerűen a leányiskolába. Férfinak ez persze bajos, de hiszen őket nem is felti az orvosi tudomány. Csak leányaink adnak gondot neki, akik a jövő asszonyai lesznek s akkor idegességük különféle irányokban mutatkozik. Csak adajutunk tehát, hogy ennek a férfiak isszák meg a levét.

Apák és anyák, ne adjátok a leánygimnáziumba gyermekeiteket! Fiatal emberek, ne vegyetek nőül érettségig tett hajdanokat!

A TULAJDONKÉPPENI TÁRGY.

Tiszteljük az orvos urat, valamennyi bacilusalvát egyetemben. Ha már olyan gondos és figyelmes ön, doktor ur, miért nem tanulmányozta jobban a gimnázista leányokat? Mért nem kutatta, mivel töltik az iskolán kívüli időt, mi a vágyuk, sóhajtasuk, sóvárgásuk, szenvedélyük? Alázatosan bátorodom megjegyezni, hogy a leánygimnázistáknak nem fele, de 99 százaléka a szerelem bacilusalvával van megmérgezve. A felsőbb fiugimnázisták és a jogászok legyenek tanúm az ég minden seregén kívül. Tessék utánanézni a leánykák titkos leveleinek, miket szorongó szívvel olvasnak a matematika professzorának ékes előadásai alatt. Ez teszi őket izgatottá, ez teszi őket idegesé, nem pedig a sinus és a cosinus.

UTÓSZÓ.

Nehogy azonban valóki megvádoljon, mint ha új bacillust akarnék felszínre hozni. Ezt fontartom bacillus-téhmának szűkölködő felebarátainak. A kik most kimutatják, hogy leányaink nem iskolában a helye. A harnatos testek öszszegubbaszkodnak a padok között, meggörmad-

hogy áll, nem ösmerek senkit, aki nálamnál több és jobb hasznát tudná venni.

Egyik szobából a másikba mentek, míg a Gábriel szeme megfajult mindazoktól a miket látott. Bódultság fogta el, midőn elgondolta, hogy az mind az övé volt.

Vajjon ez a ház lesz-e képes pótolni valaha az ő törvényes helyét? És ha igen, fog-e Cyril a miatt szenvedni?

De bár mit látott, egy gondolathoz hű maradt. Semmi sem fogja őtet rá bírni, hogy az anyja köztiszeletben álló nevére a legkisebb árnyat hozzon. Volna bár Barton apátság kétszer olyan nagy és volnaának a bennelevő kincsek kétszer oly értékesek, inkább lemondana mindenről, minthogy az ő szeretett édes anyja a legesekélyebb fájdalmat érezzen.

— És most Gábriel, pihenj néhány perczig. Korai ebédet rendeltem és azután, ha neked ugy tetszik, kikocsikázunk.

— Nekem akármí és minden fog tet-szeni, válaszolá Gábriel, csudálkozva, hogy Cyril miért volt mindig olyan szomorú.

Az öreg lord halála után egy hétig voltam itten, mondá Cyril és azt az időt soha sem fogom elfelejteni. Ebben a nagy házban egy világért sem lennék ismét egyedül. Gábriel, én attól tartok, hogy magas állasom nem nekem való. Londoni lakásomban sokkal boldogabb voltam.

— Az a szokás hatalmas — válaszolá Gábriel.

De Cyril a fejt rázta.

Nem; én nem vagyok jól és az idegeimnek van baja. Midőn egyedül ülök ezekben a szobákban, különös képzeletekkel népesítem be azokat.

Nem kell mindig egyedül lenned, mondá Gábriel. Soha sem gondolsz a házasságra, hogy egy szép fiatal szerető fele-

nek és elsatnyulnak. Nincs szükségünk tudós leányokra. Ezt az utóbbi tételt elismerjük, de ne evvel szerezzünk mellette híveket, hogy külön bacilusokat ojtunk be erőszakkal a tudományra szomjas leányokba. Más érveket kérünk! Lehetőleg olyanokat, amiktől Wlassics is nekimegy a falnak. Tessék inkább azt fölhozni, hogy rendhagyó hajlításu igékből nem lehet táplálni a csecsemőt. Leg-alább még idáig nem haladtunk. Az idegesség nagyon kopott érv. Kopottabb talán, mint százalvégi megronesolt idegeink.

UTÓSZÓ AZ UTÓSZÓHOZ.

Tisztelt orvos ur! Sohse jártam leánygimnáziumba és mégis ideges vagyok. Különösen, mikor az ön statisztikáit olvasom. Hogy van ez?

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, július 22.

Időjárás. A magas nyomás különálló zárt területek alakjában borítja közép-európát. A tegnapi biseayai depresszió ma már alig ismerhető fel, míg északon az alacsony nyomás Finnország feletti határozottabb alakot öltött. A dékleti depresszió helyzete nem változott. Az idő egész Európában tulajdonon száraz és meleg, jelentékenyebb csapadék csak a depressziók környékén fordul elő. Hazánkban az idő tulajdonon száraz és meleg, ma reggel csupán Érdélyben borús és dékleti határszálen esik. Jólát: tulajdonon száraz és meleg. Hőmérséklet: Budapest 23-1, Ó-Gyalla 18-0, Szeged 21-4, Kolozsvár 19-4, Zágráb 14-7, Berlin 21-6, Bécs 19-8, Páris 22-2, Róma 21-6, Szent-Pétervár 18-7, Konstantinápoly 24-0.

A Petőfi-ünnep és az „Itthon”. A kolozsvári hírlapírók „Itthon” köre tegnap délután a városházán látogatott gyűlést tartott, hogy megbeszélje a módozatokat: miképpen vegyen részt a kör Petőfi emlékezetének ünnepséiben. A gyűlésen jelen voltak: Ajtai K. Albert, Barabás Ábel, Fekete-Nagy Béla, Hegyes Vilmos, Hory Béla, Kuskó István, Sebesi Samu, ifj. Téglás Gábor, Váradi Aurél. — Hegyes Vilmos bemutatja Magyar Mihály enöknek Marosujvárról hozzá intézett levelét, a melyben Magyar indítványozza, hogy az „Itthon”-kör szavazzon meg ötven forintot a Petőfi-ház költségeire és a segesvári ünnepen küldöttség által képviseltesse magát. A gyűlés az indítványt egyhangulag elfogadta. Az ötven forintnyi adományt az „Itthon”-kör ma megküldötte a Petőfi Társaságnak és egyuttal bejelentette a küldöttséget, melylyel a segesvári ünnepélyben részt fog venni. A küldöttség tagjai: Ajtai K. Albert, Magyar Mihály, Fekete-Nagy Béla, Hegyes Vilmos, Hory Béla, Kuskó István, Nagy Gábor, Székely Miklós. — A hírlapírók gyűlése Kolozsvárrt rendezendő emlék-ünnepély kérdését egyelőre nem tárgyalta, örömmel vévén tudomásul, hogy dr. Nagy Mór polgármester-helyettes ebben az ügyben értekezletet hívott össze.

Petőfi-ünnep Kolozsvárt. Kolozsvár város helyettes polgármestere ma d. u. 4 órára 30 törvényhatósági bizottsági tagot és a Kolozsvári hírlapírók Itthon körének 4 tagját meghívta egy Petőfi-ünnep ügyében, a tanácsház nagy termében tartandó tanácskozára. Az ünnepélyre több tervezet készült, melyből a részleteket kiválogatják és közzéteszik. Egyik terv szerint felhivatának az összes polgári és népzenekezők s dalegyesületek arra, hogy egy körmenethen vegyenek részt. A körmenet különböző helyekről indulva

seget hozz ide, a ki felvidítson és ezt a helyet otthonodá tegye?

Igen, nekem is meg volt az édes álmom, válaszolá a fiatal Lord szomoruan; de az elmúlt és helyébe soha sem fog más jönni.

Elmondom neked, Gábriel, én Lady Fleming Mayt szerettem, szerettem őt egész szívemmel és ha valami megmenthetett volna, az az ő vele való házasság lett volna.

Ugy hát, miért nem kérted meg? mondá Gábriel erőt véve magán.

Azt tettem és ő visszautasított — kiméletesen és szeliden, de szíldárd hangon. Azt mondta, hogy soha sem változtatja meg a határozatát és midőn látta, hogy még mindig volt egy kis reményem, megmagyarázta az okát, hogy miért utasított vissza.

— És mi volt az? — ha szabad kérdeznom — mondá Gábriel élénken; nem gondolva meg, hogy kérdése indiskréta volt.

Mert mást szeretett — volt a komoly válasz. Ő maga mondta meg egész őszintén. „Rosszul esik önnek fájdalmat okozni” — mondá; de jobb világosan beszélni. Nem mehetek önökhöz és nem szeret-hetem sem most, sem később, mert más szeretek.” Vallomásában olyan nyíltság és becsületesség volt, a miért még jobban bámultam és szerettem, mint valaha.

Meg tudtad, hogy ki volt az, a kit szeretett? — kérdé Gábriel.

— És az alkalommal hangja rekedtes volt a felindulástól.

Nem; azonban mindig azt képzeltem, hogy Lord Aberdale volt. Akkor azt gondoltam, hogy bámulatomban megszakad a szívem; de most hálát adok az Égnek, hogy ő nem szeret engem. Ezerszer rosszabb lett volna, ha szeretett volna.

(Folytatás következik.)

Szőchenyi-tér, Trencsintéren végig a Petőfi egykori lakása elé vonulna.

Itt az emlék tábla előtt lenne ének, emlékbeszéd, esetleg szavaltat. A körmenet ezután vissza indulna és a tanácsház előtt megállva, annak erkélyéről tartana szónoklatot a polgármester, s ezzel az ünneplő közönség csendesen széteszlana. A mai gyűlésen létre jövő megállapodásokat holnapután közölni fogjuk.

— **A megoldott gordiusi csomó.** Hónapokon keresztül tárgyalták és vitakoztak Kolozsvár szakosztályai és egy héten keresztül obstruáltak a közgyűlési tagok a közüti vasut villamosá átalakítása felett. Legyen-e villamos, vagy ne legyen? Ez volt az első kérdés. Felső vezeték, vagy alsó vezeték, vagy mind a kettő? Ez volt a második kérdés. Ebből aztán bele is fáradtak a vitakozók s azt határozták, hogy összel fognak határozni. És lám, lassan járj, tovább érsz, ez a közmondás most e tárgynál bevált. Segélyre siettek a vitakozóknak a legkiválóbb szakvélemény a „*Tapasztalat*”. Tapasztalati bányánk azt mondja, Kolozsvárt legyen villamos vasut, mert az „ájváj” embert és állatot sürün gázol.

De ne legyen sem felső, sem alsó vezeték.

Hát mi legyen kérdik az atyák? Legyenek villamoskocsik accumulatorokkal felszerelve. Ezek magukkal viszik az energiát, nincs szükségük vezetékre.

Rövid időközökben meglehet tölni, tehát a közlekedésben fennakadás nem történik. Az államvasutak már évek óta accumulatorokkal táplálattja villamos kocsiámpáit a Kolozsvár—predeál vonalrészén. Jól bevált. Nehéz vasúti kocsikat is elzippeltett accumulatorokból nyert erővel Budapesttől Gödöllőig s ez is nagyszerűen bevált mind gyorsaság, mind olcsóság tekintetében. Hosszabb vonalakon eddig azért nem alkalmazták, mert ha fennakad esetleg az áram, az utasokra nézve nyílt pályának veszélyes volna a megrekedés. Kolozsvárt azonban ez a vezetékes vasút nem merülhet fel, mert ha itt elakad egy kocsi, az alatt a 3 percz alatt, míg egy másik jő s kivontatja, a passasereket nem eszi meg a farkas. Hiszen most félóránként megjelenik a közüti, hol a magyar-utczában, hol Monostoron.

— **Kolozsvár nyaralóhelye.** Sokan tudják már régől fogva, hogy Kolozsvár — eltekintve az eltekintendőktől — geográfiai fekvésénél fogva túl tesz sok kiállott nyaralóhelyen. Különösen most, a mióta vízvezetékünk és csatornázásunk van, s az utcák és udvarok tisztántartására több gondot fordítanak, főleg a külső fekvésű részekben épp úgy elnyaralhat a közönség, mint akármelyik szerényebb havasi vidéken. Kolozsvárnak ily ezéla alkalmas voltát első sorban azok tudják felismerni és méltányolni, a kik innen más városokba, s főképpen akik Budapestre költöztek. Ez utóbbiak — ha szerét ejthetik — a nyári hónapokra rendszerint visszatérnek, s itt töltik a szünidejüket. Évek óta már, s ez idő szerint is Kolozsvárt nyaralnak dr. *Genersich* Antal, dr. *Koch* Antal, dr. *Petz* Vilmos, dr. *Réthy* Mór egyetemi tanárok, özv. dr. *Géher* Antalné urnó, kiknek az egyes szálló-hegyekben állandó vilájuk van. A kolozsváriak közül is sokan költöznek ki a nyári hónapokra az egyes szálló-hegyekben lévő nyári lakásokba. Ezek közül legnépesebb a Rátkői hegy és a Boryumál, újabb időben a Házsongárd és a Kömli nevű hegyekben észlehetünk nagyobb élénkséget, sőt a távol fekvő Szentgyörgyhegy és a Brétfü nevű szálló-hegyben is több család tartózkodik, s valamennyien megvannak elégedve mind azzal, a mit ezek a nyaralók nyújtanak úgy a levegőt, mint geográfiai helyzeteket tekintve.

— **Dr. Terner Adolf,** a kolozsvári egyetem proreктора, a ki dr. Mihalkovics Géza budapesti egyetemi tanár temetésén a Kolozsvári egyetemet képviselte tegnapielőtt Budapestről visszaérkezett Kolozsvárra.

— **Kuntz Elek,** kolozsvári kir. tanterületi főigazgató több hétre terjedő szabad idejét a jövő héten fogja megkezdeni. Távolléte alatt a tankerületi főigazgatóság ügyének elintézésében dr. Erdélyi Károly a r. kath. főgymnasium igazgatója öt helyettesíteni.

— **Iparfelügyelő Kolozsvárt.** Az iparfelügyelői állásokat decentralizálták s Kolozsvárt is szervezték a kereskedelmi miniszter egy iparfelügyelői állást. A kolozsvári iparfelügyelő működési köre kiterjed a kolozsvári és nagyváradi iparkamarák területére. A keresk. miniszter a kolozsvári iparfelügyelői állást *Szabó* Lajos okleveles gépészmérnökkel töltötte be. Szabó kezdetben a Bácskában szolgált. Innen a miniszteriumba került. Szabó Lajos kir. iparfelügyelői irodáját a Belmonostor- és Linczeg-utca sarkán nyitotta meg.

— **Vig levélhordó vigságra vált szomorúsága.** Kolozsvárt Boér Ignác öreg rendű levélhordó régóta szolgálja a közönséget.

Szolgálatkés és pontos ember volt, min-

dig jókedvű. A közönség el is nevezte jó kedvű levélhordónak.

Ámde egyszer csak Boér uram jó kedvét gyász követte. Elfizetett egy napon 100 forintot, s nem tudta meg, hogy kinek. E miatt vizsgálat alá került. A vizsgálatot kárterítés követte.

Ezóta a jókedv pajzán madara eltűnt a Boér Ignác arczáról. Helyét a gondok sötét borja váltotta fel.

E gyász eset még 1894. szeptember 26-án történt. Ezóta

Boér ur elbusult,
Kedvét szegé neki
A vesztéség.

Ámde forgandó a világ kereké.
Tegnap Boér „hivatalos” levelet kapott a postán.

A levél borítékának homlokán ez áll.
Magyar Királyi államvasutak kolozsvári üzletvezetősége.

Ez alatt ákom-bákom írással a Boér pontos czíme.

A levél helyben adódott fel s 3 kros bélyeg volt rajta.

Meglepődött Boér, a ki másnak annyi levelet visz, hogy most ő is kap egyet. Tanuk előtt bontotta fel.

Még nagyobb volt meglepetése, a mikor a levélből egy százas bankó, a rég elfizetett százas bankó hullott ki.

A százas mellett egy lineázott papírlap volt, e papírra újságból kivágott cicero betűk voltak felragasztva.

A betűk a következők magyarázták Boérnak:

Boér Ur!

egyszer elfizetetet maga 100 forintot. Azt immár it van köszönetem

tisztelettel

Özleti ember.

Boér lapunk utján mond köszönetet az ismeretlennek, ki az ő 100 forintját 5 évig kamat nélkül használta, hogy szíves volt legalább a tőkét visszaajándékozni. Boér máttól kezdve ismét vig.

— **Orvosság a közüti elgázolása ellen.** „Egy nyugdíjas vasuti” hozzánk beküldött, 8 oldalra terjedő levélben azt fejtegeti hogy a gyakori elgázolásnak az az oka, mert a rendőrség nem tiltja el a közönséget a sinek között való járástól. Ha ez megtörténne s ha néha büntetést alkalmazna a közönséggel szemben a rendőrség, kerülne. a nép a sineket s kevesebb lenne az elgázolás.

— **A nemzetiség védelme.** A nagy Németországban jól ennek a híre. A hatalmas birodalom területét alig lakja más, mint német. Csak határain húzódik meg idegen nemzetiség. Keleten van a lengyel, a mely alig jut a németek szorongatásától levegőhöz. Semmi nincs, a mi birodalmukban a németek hatalmához férközhethetnének. Nemzetük most egyike a leghatalmasabbnak Európában. Nincs, a ki haladásában utjába állhatna. Mégis türelmedlenül látja országga területén az idegen nemzetiséget. Politikában, vallásban, közoktatásban, gazdaságban egyaránt elvonja tőlük a megélhetés módját. Erről szól a *Münchener Neueste Nachrichten* ma érkezett száma. Egy vasuti fékezési esetét mondja el. A fékezési német ember volt, a ki pozeni állomásán lengyellé lett. Azzá akarta tenni a gyerekeit is. Meghagyta nekik, hogy odahaza csak lengyelül beszéljenek, fiát pedig lengyelül akarta taníttatni. Ez tudára jutott a porosz állami vasutak felügyelőségének s ezért a fékezőt elmozdította állásából. A következő megfigyélésében intézkedett erről:

Jól lehet ön német és a felesége is jól beszél németül, mégis azt kérte illetékes helyen, hogy fiát, a ki a községbeli katolikus iskola harmadik osztályába jár, a vallásban lengyelül oktassák s a lengyel írás és olvasás tanulásaiban is résztvegyen. Meghagyta azt is, hogy gyermekeit odahaza csak lengyelül beszéljenek. Ez olyan gondolkodásra vall, a mely alkalmazhatnánk teszi önt arra, hogy továbbra is a porosz állami vasutak szolgálatában maradjasson, mint altiszt s fékezőnek használtassék. Ezért a vasuti fékezők sorából töröljük. Ebben a minőségben viselt állásában fölmondunk önmek s utasítottuk előjáróit, hogy a fölmondás idejének elteltével a pályán való szolgálatiételre alkalmazza, ha ezt ön is úgy akarja.

Hej, ha minálunk történnék meg ilyesféle dolog egy százsz vagy román emberrel! Mekkora barbárok lennénk! Mit szólnak ehhez *Lukács* és *Lutz* urak? Mit szólnának, ha mi magyarok is ilyen radikális módon bánánk el velük, ha nemcsak szónoklatokkal és czikkkel utasítanók rendre az olyan embereket, hanem ott fognák meg ellenségeinket, a hol igazán fájna nekik: az ekszisiztenciájuknál, a mint ezt a hatalmas, a nagymiveltésű németiség teszi?!

— **Az iparos ifjak táncvizsgálma.** A kolozsvári ipartestület ifjusága önképző-körének holnap, vasárnap a Lövdében rendezendő nyári táncvizgalmára nagy érdeklődés mutatkozik. Belépők jegyek válthatók az önképzőkör (Szép u.) Terkál Béla és Püspöki Miklós üzleteiben. Személyjegy 80 kr. Családjegy 3 személyre 1 ftt 60 kr. Kik meghívót tévedésből nem kaptak, kéretnek az önképzőkör helyiségében bejelenteni.

— **A tisztiorvosi vizsgára előkészítő tanfolyam Kolozsvárt** szeptember hó 15-én kezdődnek a Cursus a vizsga minden tárgyából lesz. Bővebb felvilágosítást nyújt dr. Konrádi Dániel kortáni tanársegéd Kolozsvári, felsőszén u. 4. sz.

— **Freaskay a Székelyföldön.** Hegedüs Sándor keresk. miniszter Freaskay Jánost, a székelység közé küldte, hogy a mesterségek szótára részére különösen a

szeszőfűzők (kis-üstösök), vászon és posztó szövők, vanyolók és egyéb iparosok használta magyar mesterségeket egybegyűjtse.

— **Eljegyzés.** *Binder* József n. enyedi szolgabíró eljegyezte M. Újvárt *Fritz* Marcsát Fritz Pál bányatanácsos és neje Szőcs Mária bájos és szép leányát.

— **Pályázati hirdetés.** A *Siketné-mók* kolozsvári országos intézeténél a tanév végén megüresedett és idei szeptember hó 1-én betöltendő IV. (negyedik) erdélyi ágypalpitványi helyre a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter úr ő Nagyméltóságának 38-297—1899. számú leirata alapján ezennel pályázatot nyitattik.

Erre az alapítványi helyre csakis magyarországi, illetve Magyarországnak csakis a Királyhágon inneni részeiből (tehát szorosan vett erdélyi) való illetőségű 7—12 éves siketnéma fiú és leány-növendékek pályázhatnak vallás- és nemzetiségi különbség nélkül. A folyamodások a siketnémák kolozsvári országos intézetének felügyelő-bizottságához nyújtandók be. A folyamodáshoz születési, himlőtöltési, szegénységi és orvosi bizonyítvány mellékelendő. Az orvosi vizsgálati bizonyítvány kiállításához szükséges úrlapokat a pályázók kívánatára a felügyelő-bizottság megküldi. A pályázati kérések beadásának határideje 18-99. évi augusztus hó 5-ike.

— **Nyomor Mármaros megyében.** Mármaros megye lakosságát teljesen tönkre tette az a had, a mely Galicziából, mint a raj bevándorolt. Ez a falánk és éhes had annyira kiszorította a lakosság vérét, hogy képtelen megélni. A nyomor rossz tanácsadó a szegény embernek. E miatt zsúfolásig telnek meg mindig a mármarosai börtönök. E házak szomorú lakói az utóbbi évtizedben megháromszorozódtak, pedig ide csak azokat teszik, a kik rövidbe időre fosztatnak meg szabadságuktól. A vissza esett bűnösöket viszik a távolabbi fogházakba. Egy szélely ember Gyergyói *Sipos* János mármaros sziget városi hivatalnok most memorandumot nyújtott be a miniszteriumnak. E memorandumban ajánlatot tesz, hogy a börtönökben a foglyokat megtaníttja olyan kosarak fonására, a milyeneket százezrével évente külföldről huzoznak be.

Mármaros megyében rengeteg fűzesek vannak, melyek fiatal hajtásai mind felhasználhatók kosár fonásra. Azt reméli ajánlattevő, hogy szegény foglyokat tisztességes keresetre kitaníthatják s ha kiszabadul, nem lesz arra szorulva, hogy ismét lopással keresse kenyerét.

— **A beteg mérnök** részére a Polák és Clauser vízvezetéki csatornázási és szivattyú felszerelési vállalata 4 koronát küldött. Vajda Károly M. Koor-ról 1 fttot. Rendeltetési helyére jutattuk.

— **Petőfi szüleinek sirja.** A nagyközönségből csak kevesen tudják azt, hogy Petőfi Sándor szüleinek sirja a Kerepesi-úti temetőben van, a hova 1882. április 6-án helyezték át a jőzsefvárosi temetőből. Az V. osztály 4-ik sorában a 41. számú sírban pihennek a halhatatlan költő szüleinek a hamvai. Általánosan némi nyoma a gondozásnak a síron: pár szál virág a sírdombon s a hamvak fölött egyszerű sírkő e felírral:

*A legszeretettebb atya
s a legszeretettebb anyja.*

Mint értesülünk, több hazafias egyesület a nagy költő halálának felszázados évfordulója alkalmából Petőfi szüleinek sirjánál is adózni fog a kegyelet adójával.

Ugyancsak a Kerepesi-úti temetőben nyugszik Petőfi korán elhunyt fia: Zoltán is.

— **Kormányozható léghező.** Sopronból szenzációs tanulmányról ad hírt levelezőnk a következőkben: A jövő héten egy sokat ígérő találmányt fog a hadügyminiszterium külön műszaki bizottsága megvizsgálni. A föltaláló, egy soproni ember, oly találmányt mutatott be a közös hadügyminiszteriumnak, melynek segítségével bármint súlyos testet lehet a levegőben tetszés szerinti irányban szabadon mozgatni, nemcsak a légáram, de még az erős orkán ellenében is, aránylag csekély erőfeszítéssel. A föltaláló szóval azt állítja, hogy a kormányozható léghező neki sikerült föltalálnia. A probléma egyelőre katonai czélokra lett megoldva. Egy szemtanú, ki az új találmánynak szerkezetét és működését látta, arról tudósít, hogy a szerkezet segítségével csekély költséggel minden egyes katona röplélhet a levegőben. Ha a rejtélyes találmány beválik, testet öltenek a „Jövő század regényé”-nek repülő hadseregei. Kíváncsian — de nem sok bizalommal — várjuk tehát a hadügyminiszterium műszaki bizottságának véleményét. A talmány sorsa a jövő héten dől el.

— **Falb legujabb jóvendölései.** Falb az időjós, ki jelenleg egyik stájer fürdőben tartózkodik, a következő orakulomot állította föl a legközelebbi napokra: Julius 20—25. Kiadós esők, többször zivatarral, 22 elsőrendű kritikus nap. Utána a hőmérséklet jelentékenyen esőkken, jul. 26—30. Az esősész ismét megkezdődik, számos helyen zivatarral. A hőmérséklet jóval fölülemelkedik az átlagos középén, azután pedig visszahűl, aug. 1—7. Nagy terjedelmű esőzések, mint zivatrok utamaradványai, aug. 6. A hőmérséklet a közép alá süllyed, augusztus 8—11. Az eső némileg szűnik, a hőmérséklet emelkedik.

— **A világsajtó a párisi világkiállításon.** Az „Universal Press Cutting” társult érdekes kiállítást tervez, mely az 1900-iki párisi kiállítás keretében foglalna helyet. Egy újságkiállítást akar létesíteni, a melyen a világ összes lapjai láthatók legyenek. A világsajtó valamennyi termékének kiállításával kapcsolatban a társulat teljesen díjtalan használatra olvasó és írótermeket állít föl, a melyek a különböző nemzetek szerint volnának csoportosítva és a melyekben a kiállításra érkezett idegenek teljesen elvégezhetik levelezésüket. Ugyanott posta, telefon és távíró hivatal állana a közönség rendelkezésére. A lapkiállításon kívül a világ minden lapját árulnák itt és pedig nemzeti stílusban épített kioszkban. A társulat a tervezetet most küldte szét az egyes kiállítási kormány bizottságoknak, a melyektől erkölcsi támogatást kér.

— **Foglalás az utcán.** Különös eset foglalkoztatja most Aradon a közönséget, de különösen a jogászköröket. reggel 9 órakor — egy aradi gabona-ügynök leszállott biciklijéről egyik aradi kávéház előtt s gépét egy lámpához állítva, bement a kávéházba, a hol megreggelizett. Ez alatt *Somló* Armán ügyvéd észrevette, hogy a gabonaügynök az utcán hagyta a biciklijét, kapott a jó alkamon és felszaladt a szomszédos járásbíró-sági épületbe, honnan *Györgyfi* Arnold vérehtájjal pár pillanat múlva visszatért és ott nyomában az utcán lefoglaltatta a biciklijét s azt mindjárt zárgondnok kezelésébe adta.

— **A július 14-iki nemzeti ünnep költségei.** Páris városa a július 14-iki nemzeti ünnep mulatságaira több mint 300.000 frankot költött el. A szegények között kiosztottak 120,000 frankot. Az iskolásgyermekek számára rendezett szineloadások 19,000 frankba kerültek, az ingyeneladások a szubvenzionált színházakban 2500 frankba. Elégtek 26,000 frank ára gáz és 12,000 frankért lámpáit vásároltak. A középületek és utcák földszítésére és kivilágítására fordított munkálatok 17,000 frankot emésztettek föl. A tűzijátékok és örömtűzek 18,500 frankba kerültek. A város azonkívül 65,000 frankkal járult hozzá az egyes arrondissementok külön ünnepi költségeihez.

— **A füst nélküli lőpor.** Egy amerikai erede: Stuart ur egy oly látesövet talált fel, a melyen át nézve meg lehet látni azon helyeket, a honnan füstnélküli lőporral töltött ágyukkal lönek, akár csak rendes lőport használnak. Ezen láteső üvegei kékesek. E szerint a füstnélküli lőpor értéke harezásziati szempontból nagyon leszálott.

Fürdői élet.

Előpatakon az *Anna-bál* folyó hó 26-án fog megtartatni.

Szerkesztőségi üzenet.

K. A. Bánffy-Hunyad. Idejét multa a dolog. A Bánffy-Hunyadiak különben is olyan passzív magatartást tanúsítottak a hazafias tünnéplelyel szemben, hogy ez egy cseppel sincs jóvátevé, beküldött leveleiben terjedelmes leírt demonstrációval! A magyar ott tintet komolyan, méltóságteljesen a hol kell. Ott sajnos, most nem látuk a Bánffy-Hunyadiakat. E miatt pedig nem hisszük el, hogy magyar ember ilyet elkövetett volna. Elköverték ők maguk, hogy a figyelmet magukra s az általuk rendezett komédiára vonják. Teltük szóra sem érdemes.

Gyászrovat.

Fodor Gyula ny. m. kir. posta-és távírda-tiszt folyó hó 20-án, délután 2 órakor, hosszas szenvedés után, élete 58-ik évében elhunyt. Hült tetemei folyó hó 22-én, szombaton délután 5 órakor fognak az unitárius egyház szertartásai szerint örök nyugalomra tetetni. Nyugodjék békében!

LEGUJABB.

Az „Ellenzék” távírjai, telefon tudósításai és sürgöny-levelei.)

Letartóztatott nők.

Lugos, július 22.

Óriási feltűnést kelt Lugoson számtalan nő letartóztatása, kik azzal vannak vádolva, hogy *Kolozsy* nevű szülész nővel bűnös üzemeket követtek el. Eddig nyolcz nőt fogtak el és még számos letartóztatás várható.

Béga hajózhatóvá tétele.

Nagybeeskerek, jul. 22.

Torontál vármegye tegnapi rendkívüli közgyűléseben elhatározták, hogy a Bégának Nagybeeskerektől Titelig való hajózhatóvá tételét a földmívelésügyi minisztertől újból kérelmezik.

Lépfene járvány.

Sköfde, jul. 12.

A Westgotlandban uralkodó lépfene járvány mindinkább terjed. Jelenleg 40 kerületre terjed ki a járvány. Egy nő is áldozatul esett a betegségnek. A Westgotlandban tervezett nagy hadgyakorlatokat nem fogják megtartani.

Elítelt munkás vezér.

Bécs, jul. 21.

A munkások sétatüntetése ügyében tartott tárgyalásnál Adler Viktor dr. munkásvezért egy havi szigorú fogságra ítélték.

Nincs háboru.

Fokváros, jul. 21.

Rhodes Cecil tegnapi hozzá intézett felírra kijelentette, hogy a legcsekélyebb kilátás sincs háborúra. Rhodes óva intett az Északnak és a Délnek elválasztásától és azt mondta, hogy éppen most van itt az ideje, hogy az érdekek kiegyenlítésére törekedjenek.

Ausztria-Magyarország külkereskedelme.

Bécs, jul. 21.

A behozatal június hóban **62.7** millióra rugott, **10.7** millióval kevesebb a múlt évi június havával szemben; a kivitel **73.4** millió (**8.7** millióval több a múlt év június havával szemben); e szerint a kereskedelmi mérleg **10.7** millió aktívumot tüntet föl a múlt évi **8.7** millió passivummal szemben. Januártól inkluzíve júniusig a behozatal **399.6** millióra rugott (**36.2** millió különbbség); a kivitel **430.4** millió (62 millió különbbség). A kereskedelmi mérleg tehát **13.8** millió aktívumot tüntet föl a múlt évi **67.5** millió passivummal szemben.

Nogáll püspök temetése.

Nagyvárad, jul. 22.

Nogáll püspök temetése nagy pompával ment végbe reggel kilencz órakor. A gyászmenetben ott volt Beöthy László dr. főispán vezetésével a megyei tisztikar, továbbá az összes városi tisztviselők, az összes fegyvernembeli tisztikarok, számos egyesület képviselői és az egész papság Schlauch bíborossal a halottas háznál beszentelte a koporsót és a templomban gyászmisét mondott felette. A halottat a Szent-Vince-zárda kriptájában temették el.

Nagy erdőpusztulás.

Bone jul. 21.

Algirban Qued-el-Quel és Qugh közt 200 hektárnyi tölgyfaerdőt elpusztított a tűzvész, mely még egyre tart.

A nagyváradi polgármester halasete.

Nagyvárad, jul. 22.

Bulyovszky József polgármester ma a mint *Kassáról* hazautazott, *Terenne* állomáson kiszállott a vonatból és oly szerencsétlenül lépett, hogy *lezuhan* a *vasuti kocsi*ból és az esés következtében a *bal kulcs*csontját eltörte.

Ájultan vitték a pályaházba s ott részesült első orvosi segélyben.

Ma visszaérkezett Nagyváradra, hol nagy lázban fekszik.

Az egész városban nagy részvét nyilvánul a népszerű polgármester iránt.

Főszerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Felolós szerkesztő és lapfajladonos:

MAGYARY MIHÁLY.

NYILTTÉR.

A Magyar Leszámitoló

és

Pénzváltóbank Erdélyrészi Fiókosztálya

Belközép-utca 8 sz., mint a 2—2

Magy. Agrár és Járadék Bank

által kibocsátandó **12.000.000** korona **4 1/2** %-os Zálogleveleinek aláírasi helye 1899. *Julius* 25-ig fogad el előjegyzést e Záloglevelekre.

Az aláírasi ár: **200** korona, névértékénként o. é. **99** ftt **80** krajczár.

Nagy mulató!!

a **BIASINI-Szállodában**

Több napi színet után

!!UJ TAGOK FELLÉPTE!!

Tizenegy új tag budapesti és bécsi elsőrangú mulatókból!

Első előadás szombaton

Julius 22-én.

Belépti díj 50 kr.

Welser Jaques,
igazgató.

A gyergyói járás főszolgabírójától.

Sz. 3666—1899. ki.

665. 1—3

Pályázati hirdetmény.

Csikmegye gyergyói járáshoz tartozó 4600 l. kettő számláló Gyó Remete nagy községben a jegyzői állás üresedésére jövén, annak betöltésére nézve ezzel pályázatot nyitok s felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajják s erre az 1883. évi I-6., illetve az 1886. évi XXII. trv. czikkjű törvényekben előírt képesítéssel bírnak, hogy különösen szakszerű pályázati folyamodványukat **folyó 1899. évi augusztus hó 20-ig bezárólag hozzám adják be.**

A jegyző javadalmazása évi 560 frt. készpénz fizetés, 40 frt. évi lakbér illetmény, vagy természetben kiszolgáltatandó irodai ártalány; hivatalos utazásoknál a járásterületén 2 frt., a járáson kívül 3 frt. napi és fuvarilletmény, ezeken kívül magán munkálataikért a szabályrendeletileg megállapított díjak.

Gyergyószentmiklóson, 1899 évi július hó 18. án.

Nagy Tamás,
főszolgabíró.

Pályázati hirdetmény.

A kolozsvári ev. ref. theologiai fakultás konviktusánál a **gazdasszonyi** állomás megüresedvén, arra ezzel pályázatot hirdetünk.

Ezen állás kötelességei közé a konviktus tagjai részére való főzés és ezzel kapcsolatos teendőknek, 3 cseléd segítségével, való végzése tartozik.

Javadalma egyelőre: lakás, fűtéssel és világítással, teljes élelmezés és évi 192 frt. fizetés, havi utólagos részletekben fölvehetőleg.

Pályázati határidő **1899. aug. 10-ike**, mely időig a folyamodások Kenessey Béláné, felügyelő bizottsági elnökhöz, (Kolozsvár, külmagyar u. ref. theol. palota) küldendők.

Ref. vallású özvegy nők előnyben részesülnek.

656. 2—2

A theol. fakultás Előljárása.

Sz. 5333—1899. tlv.

666. 1—1

Árverési hirdetményi kivonat.

A kolozsvári kir. törvényszék mint teleknyvi hatóság közhírré teszi, hogy az „Economi” hitelintézetnek Matyey Nyikula végrehajtást szenvedő elleni 100 frt. kölcsönkövetelés és járul. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte a kolozsvári kir. járásbírósg területén levő Sztolna községben és határában fekvő s a sztolnai 20. sz. tkrben A. I. 1—17. rdz. ingatlanból Matyey Nyikula megillető egyharmad rész jutalékra 341 frt. becsértékben — mint ezennel megállapított kikiáltási árban és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi augusztus hó 28. napjának délelőtti 10 órájkor Sztolna község határában nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is elfognak adni.

Árverésen végrehajthatóan kívül árverezni szándékozik tartozni az ingatlan becsárának 10 százalékát készpénzben vagy óvadékképes az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában megjelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezhez letenni avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. § értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerésvényt átsegélyeztetni.

Kolozsvárt, 1899. évi június hó 19-én.

A kir. tsvszék, mint teleknyvi hatóság.

Becsek Lajos
kir. tszéki bíró.

Sz. 466—1899.

667. 1—1

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött bírósági végrehajtó ezzel közhírré teszi, hogy a kolozsvári kir. járásbírósg 1898. évi Pr. 2328. számú végzésével Szászváry Dénes ügyvéd által képviselt Bogdaff Gábor felperes részére Kapos Gyula és neje alperes ellen 389 forint 55 kr. követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől 1899. évi március hó 1. napján lefoglalt 539 frt. 40 kr. becsült ingóságokra, a Kolozsvár városi kir. járásbírósg V. II. 243. — 899. számú végzésével az árverést elrendelhetvén annak az alperesek lakásán Kolozsvárt széchenyi téren leendő megtartására határidőül 1899. évi július hó 31. napján d. e. 11 órája tűztetik ki, mikor a bíróság lefoglalt butorok, bolti ártalányok, árak s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, — szükség esetén becsárán alul is elfognak adni.

Felhívom mindazokat, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó, követelését megelőző kielégítettséghez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna — és az a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig előírt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Kolozsvárt, 1899. évi július hó 15. napján.

Pap Jenő
kir. bír. végrehajtó.

„Ujvilág” mulatóban!

Ma szombaton jul. 22. és a következő napokon nagy dísz-előadás

CARMENCITA még csak három nap lép fel.

Ma első fellépései Rubino Marietta k. a. a párisi accsarból.

Viola Gizella k. a. a Somossy mulató kedvence.

Első fellépése LÉVAY JENŐ urnak!!

A két szoba ur - és a Ligetben, két kacagató új bohózat!

Uj tagok! Fellépte az összes szerződött tagoknak. Uj műsor!

Kezdeté este 8 órakor. — Belépti díj 50 kr.

Szíves pártfogást kér

567. 6—10.

Blumau K. igazgató.

Előleges jelentés! Carmencita bucsu és jutalomjátéka hétfőn jul. 24-én lesz.

Kiadó birtok.

Egy háromszáz holdas birtok
szabadkézből kiadó!

Van hozzá: lakóház 3 szobával, téli nyári- és sütő konyha, pince, gabonás, 4 törökbuza kas, két istálló 50 drb. marhával, cseléd lakó-házak külön. — Gyümölcs, veteményes- és luczernás kertek és szőlő.

Ára 1500 forint.

Bővebb felvilágosítást ad a tulajdonos.

Székely-Uraljon, 1899. július hó 2-án.

Özv. Kodácsa Kornelius Jánosné,

620. 4—6.

Székely Uralj, u. p. Mező-Bánd.

Eladó ház.

Kolozsvárt Unió (B. monostor) és Rózsa utca sarkán.

A mai kornak megfelelőleg épült, adómentes egy emeletes ház, melyben a lakószobák parket és tapetások. Két üzlethelyiség, nagy balkon, fürdő-szoba, az egész házban vízvezeték és csatornázás, stb. Igen kedvező feltételek mellett **eladó.**

Értekezhetni a házban Salamon Sándor bíró urnál.

646. 2—10.

Legnagyobb kályha raktár.

Legnagyobb kályha raktár.

Ugy minőségben, mint szépség tekintetében összehasonlíthatlanok a

Kozel F. József

417.11 - 32 féle czég

Kolozsvárt, Unio- (régí belmonostor-utca) 7. sz.

Hires kályha kemenczéi.

Asztal és disz-kandallók, továbbá perzellán, majolika és 6-német kályhák, takarékos tüzhelyek, fürdő kádak, kemenczefal burkolatok stb.

Minden a szakrúba vágó munkálatok s-ját szerelők által csinosan és jóállás mellett eszközölni tudnak.

Erdély legnagyobb kályha-
raktára.

Telefon 398. szám.

Legajánlhatóbb kályha raktár.

Legnagyobb kályha raktár.

Első erdélyi kávé szétküldési raktár!

KÁVÉ

5 kilós zsákokban bérmentve.

ÁRJEGYZÉK.

	frt.	kr.
1 kiló Santos válogatott	1	20
1 kiló Jamaikai jóízű erőteljes	1	36
1 kiló Guatemala finom igen ajánlható	1	54
1 kiló Portorico közepeszerű finom	1	68
1 kiló Portorico legfinomabb erős nagyszemű	1	86
1 kiló Ceylon finom	1	76
1 kiló Ceylon nagyszemű igen finom	1	98
1 kiló Cuba nagyszemű legfinomabb	2	08
1 kiló Aranyjáva zamatos	1	96
1 kiló Mocca valódi arabiai	1	98
1 kiló Gyöngy finom minőség	1	86
1 kiló Gyöngy nagyszemű kiváló minőség	2	16

Postán utánvételt vagy a pénz előleges beküldésével küld

PAPP LÁSZLÓ

Kolozsvárt, Theologia-épület. Telefon 212.

570.12 52

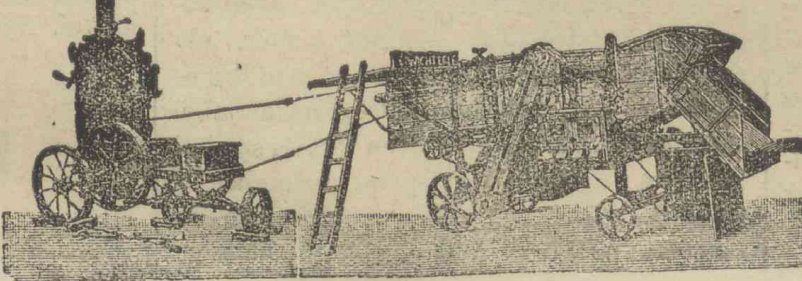
Egy öt kilós szállítmány összeállítható többféle kávéfajokból is.

Kizárólagos szétküldés Kolozsvárról!

Transito nagy raktár Triesztben!

1893, 1894, 1895, 1896, 1897, 1898 évben 32 első díjjal kitüntetve!

A jelenkor legtekélyesebb és legjobb motor cséplőkészletei.

megtekinthetők nagyszabású telepünkön Budapest, VI. Gyár-utca 50., hol szakszerűleg bemutattnak.

Első proszniczi Gazdasági Gép- és Gőzmotor-Gyár,
Wichterle F.

BUDAPEST, VI. ker. Gyár-utca 50.

ajánlja legújabb szerkezetű szabadalmazott, teljesen szikramentes

motor-cséplő-készleteit

kettős tisztítóval, ártatklászoló és legcélszerűbb löhere hüvelyezővel, olcsó árak és teljes jótállás mellett. Már több 100 készlet kitérő sikerrel működésben. Motor és nagyobb gőzcseplőkészleteink valamint egyéb gazdasági gépeink 507. 7—10.

A borszéki borvíz a savanyúvizek királya!

BORSZÉK

Gyógyfürdő Erdélyben, Csikmegyében a fenyvesek hazájában!

Fürdőidény tartama: Jun. 15. — Sept. 15-ig. Utazás Szász Régenig vasuton, onnan a fürdőigazgatóság által szubvencionált gyorskocsikon. — E gyorskocsikra előjegyzést tehetni Miklós Görög vállalkozóknál Szász Régen. Déli utirány: Brassó, Csikszereda vasuton, onnan kocsin.

A borszéki borvíz a savanyúvizek királya.

Megrendelhető az igazgatóságnál, Borszék. Kapható mindenütt.

Fürdőre, borvíz üzletünkre néz e minden felvilágosítással, prospektussal, árjegyzékkel szolgál a 490.10—10.

Fürdőüzlet igazgatósága Borszék.

Posta- és távirat helyben.

Megrendelhető: Igazgatóságnál Borszék.

Ny. Magyar Mihály nyomdában Kolozs-árt.

Pályát változtatni óhajtok figyelmebe.

Előkelő hazai biztosító társaság alkalmaz fix fizetéssel **inteligens uri egyéneket.** Csak olyanok vétetnek fel, kik ezen pályán még nem működtek.

Bővebb felvilágosítást nyerhetni Kolozsvárt Belközép-utca 6. szám I-ső emeletén.

661. 2—*

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget tudatni, hogy az egész nyár folyamata alatt is raktáromon

I. rendű bükk és szép vastag hántott

valamint szép usztatott

Tűzifa

kapható úgy kocsin, mint öl számra.

- 1 kocsin jó száraz bükkfa haza szállítva 50 frt.
- 1 kocsin jó száraz I. rendű bükkfa haza szállítva 58 frt.
- 4 köbméter száraz bükkfa haza szállítva 8 frt 50 kr.
- 4 köbméter száraz I. Bükkfa haza szállítva 11 frt 50 kr.
- 4 köbméter száraz hántott fa haza szállítva 11 frt.

Megrendelhető (Belhid) Wesselényi Miklós-utca 14. Hazám kávéház udv

Telefon 315.

668. 1—3.

Fisch Géza.

Bernáth Ede Sándor
kerékpár újdonságok
raktára és javító műhelye Kolozsvárt,
(Vashidnal)

516. 20 0.

Sürgönczím: Bernáth gépraktár, Kolozsvárt.

Telefon szám 412.

TRENCSINTÉREN

visszavonhatatlanul utolsó hét

Csoda kutyák színháza!

Uj műsor! 634.10—0.

Még nem létezett Kolozsvárt! Minden verseny kizárva! A világ legokosabb csoda kutyái. **CARO** a világ egyetlen kutyája, — mely zongorázik. Ezen csoda kutyák irnak, olvasnak, számolnak. Ismerik a színeket, virágokat, erómutatványokat produkálnak. Szóval a világ legnagyobb csodája. **Előadás** naponta délután 4. 6. 8 órakor.

kártyajátzó kutyá.

Uj! Eő zör **A liliputi pince** francia Számos látogatásért esedezik **Preehtl Hermán**, tulajdonos